

Het mysterie en de heiligheid van het getal zeven

– Helena Petrovna Blavatsky

Als het Egyptische dogma van de *metempsychosis* of de zielsverhuizing ons leerde dat er *zeven* stadia van zuivering en voortschrijdende volmaking waren, is het ook waar dat de boeddhisten hun idee van *zeven* stadia van voortschrijdende ontwikkeling van de ziel zonder lichaam, die allegorisch vorm kregen in de *zeven* verdiepingen en draaghemels die geleidelijk kleiner werden naarmate ze hoger op hun pagodes stonden, overnamen van de Ariërs van India en niet uit Egypte.

In de geheimzinnige verering van Mithra waren er '*zeven* poorten', *zeven* altaren, *zeven* mysteries. De priesters van vele oriëntaalse naties waren onderverdeeld in *zeven* graden; *zeven* treden leidden naar de altaren en in de tempels brandden kaarsen in *zeven*-armige kandelaren. Verscheidene maçonnieke loges hebben zelfs tegenwoordig nog *zeven* en *veertien* treden.

De *zeven* planetaire sferen dienden als model voor staatsafdelingen en organisaties. China was verdeeld in *zeven* provincies; het aloude Perzië in *zeven* satrapieën. Volgens de Arabische legende koelen *zeven* engelen de zon met ijs en sneeuw, opdat hij de aarde niet tot as verbrandt; en *zeven* duizend engelen winden de zon op en brengen hem elke ochtend in beweging. De twee oudste rivieren van het Oosten – de Ganges en de Nijl – hadden ieder *zeven* mondingen. In de oudheid had het Oosten *zeven* hoofdrijvers (de Nijl, de Tigris, de Eufraat, de Oxus, de Jaxartes, de Arax en de Indus); *zeven* beroemde schatten, *zeven* steden

vol goud; *zeven* wereldwonderen, enzovoort.

Precies zo speelde het getal *zeven* een prominente rol in de architectuur van tempels en paleizen. De beroemde pagode van Churingham wordt omgeven door *zeven* vierkante muren, beschilderd in *zeven* verschillende kleuren en in het midden van iedere muur staat een piramide van *zeven* verdiepingen; net zoals in voorwereldlijke tijden de tempel van Borsippa, nu de Birs-Minrud, *zeven* platforms had, symbool voor de *zeven* concentrische cirkels van de *zeven* sferen, elk gebouwd van tegels en metalen die overeenkomen met de kleur van de heersende planeet van de gesymboliseerde sfeer.

Dit zijn allemaal ‘overblijfselen van het heidendom’, zo wordt ons verteld – sporen ‘van oeroud bijgeloof, dat, net als de uilen en vleermuizen in een donkere onderaardse [grot], wegvloog, om niet terug te keren in het schitterende licht van het christendom’ – een bewering die maar al te gemakkelijk te weerleggen is. Als de auteur van het artikel *Cultuurhistorisch Essay* honderden voorbeelden verzameld heeft om aan te tonen dat niet alleen de vroege christenen, maar zelfs de moderne christenen het getal *zeven* intact gehouden hebben, even heilig als het vroeger ooit was, dan zijn er in werkelijkheid *duizenden* te vinden. Te beginnen met de astronomische en religieuze berekening uit vroeger tijd, tot aan de heidense Romeinen die de week verdeeld hadden in *zeven* dagen en de *zevende* dag beschouwden als de heiligste, de *sol* of *zondag* van Jupiter, waaraan alle christelijke naties – vooral de protestanten – tot de dag van vandaag eer bewijzen. Als wij misschien ten antwoord krijgen dat wij dit niet van de heidense Romeinen hebben, maar van

de monotheïstische joden, waarom wordt dan niet de zaterdag of de echte ‘sabbat’ gehouden in plaats van de zondag, of *solsdag*?

Als er in de *Ramayana* *zeven* tuinen genoemd worden bij de residenties van de Indiase koningen; en dat *zeven* poorten meestal leidden naar de beroemde tempels en steden van heel vroeger, waarom zouden dan de (Oost) Friezen in de tiende eeuw na Christus zich strikt gehouden hebben aan het getal *zeven* bij het verdelen van hun provincies en erop gestaan hebben *zeven* ‘pfenning’ contributie te betalen? Het Heilige Roomse en Christelijke Keizerrijk had *zeven keurvorsten* of electors. De Hongaren emigreerden onder leiding van *zeven* hertogen en stichtten *zeven* steden, thans genaamd *Semigradye* (Transsylvanië). Als het heidense Rome gebouwd werd op *zeven* heuvels, had Constantinopel *zeven* namen – Byzantium, Antonia, Nieuw Rome, de stad van Constantijn, De scheider van de werelddelen, De schat van Islam, Stamboel – en werd zij ook de stad van *zeven* heuvels en de stad van *zeven* torens als adjunct van andere (steden) genoemd. Door de moezelmannen ‘werd zij *zeven* maal belegerd en ingenomen na *zeven* weken door de *zevende* der Osmaanse sultans.’

Volgens de ideeën van de Oosterse volkeren worden de *zeven* planetaire sferen voorgesteld door de *zeven* ringen, gedragen door de vrouwen op *zeven* lichaamsdelen – het hoofd, de nek, de handen, de voeten, in de oren, in de neus en rond het middel – en deze *zeven* ringen of cirkels worden tot op heden door oosterse huwelijkskandidaten aangeboden aan hun bruid; de schoonheid van de vrouw bestaat in de

Perzische liederen uit *zeven* bekorin-
gen.

Daar de *zeven* planeten steeds op
gelijke afstand van elkaar blijven en in
dezelfde baan ronddraaien ontstond
het idee, gesuggereerd door deze be-
weging, van de eeuwige harmonie van
het universum. In dit verband werd het
getal *zeven* bijzonder heilig voor hen en
behiel het eeuwig zijn belang bij as-
trogen.

De Pythagoreërs beschouwden het
getal *zeven* als het beeld en model van
de goddelijke orde en harmonie in de
natuur. Het was het getal dat tweemaal
het heilige getal *drie* bevatte van de
'triade', waaraan de 'een' of de godde-
lijke *monade* werd toegevoegd:
3+1+3. Zoals de harmonie van de
natuur klinkt op het toetsenbord van
de ruimte, temidden van de *zeven* pla-
neten, zo vindt de harmonie van hoor-
baar geluid op kleinere schaal plaats
binnen de muzikale toonladder van de
steeds terugkerende *zeven* tonen.

Vandaar *zeven* pijpen in de syrinx
(panfluit) van de god Pan (oftewel de
natuur), waarbij de geleidelijk kleiner
wordende proportie van de vorm staat
voor de afstand tussen de planeten en
tussen de planeten en de aarde – en
ook de *zevensnarige* lier van Apollo.
Daar hij bestaat uit een verbinding
tussen het getal *drie* (het symbool van
de goddelijke triade met ieder volk,
christenen zowel als heidenen) en het
getal *vier* (het symbool van de kosmi-
sche krachten of elementen), verwijst
het getal *zeven* symbolisch naar de ver-
binding van de Godheid met het uni-
versum; dit Pythagorese idee werd toe-
gepast door de christenen – vooral tij-
dens de middeleeuwen – die het getal
zeven voornamelijk gebruikten in de
symboliek van hun heilige architectuur.
Zo vertonen bijvoorbeeld de beroemde

kathedraal van Keulen en de Domini-
canenkerk in Regensburg dit getal tot
in de kleinste architectonische details.

Van niet minder belang is dit mystie-
ke getal in de wereld van intellect en
filosofie. Griekenland had *zeven* wij-
zen, de christelijke middeleeuwen
zeven vrije kunsten (grammatica, reto-
riek, dialectiek, rekenkunde, meetkun-
de, muziek en sterrenkunde). De (mo-
hammedaanse) Sheik-ul-Islam raad-
pleegde bij heel belangrijke bijeen-
komsten *zeven* 'oelema's'. In de mid-
deleeuwen diende een eed gezworen te
worden voor *zeven* getuigen en degene
die dit moest doen werd *zeven* maal
met bloed besprenkeld. De processies
gingen *zeven* keer rond de tempels en
de volgelingen moesten *zeven* maal
knielen voordat zij een gelofte afleg-
den. De mohammedaanse pelgrims
lopen *zeven* keer rondom de Kaaba bij
hun aankomst. De heilige vaten waren
gemaakt van goud en zilver dat *zeven*
maal gezuiverd was. De districten van
de oude Duitse rechtbanken werden
aangegeven door *zeven* bomen, waar-
onder *zeven* rechters zaten die *zeven*
getuigen eisten. De misdadiger werd
gedreigd met een *zeven*voudige straf en
een *zeven*voudige beloning werd toege-
zegd aan de deugdzamen.

Iedereen kent het grote belang dat in
het westen wordt toegekend aan de
zevende zoon van een *zevende* zoon.
Alle mythische personages worden
meestal begiftigd met *zeven* zonen. In
Duitsland kon de koning en later de
keizer niet weigeren peter te worden
van een *zevende* zoon, zelfs al was hij
een bedelaar. In het oosten wisselen de
heersers *zeven* of negenenveertig (7 x
7) cadeaus uit bij het goedmaken van
een ruzie of het ondertekenen van een
vredesverdrag.

Er zou een hele bibliotheek nodig zijn om te trachten alle dingen op te noemen die omvat worden in dit mystieke getal. Wij sluiten dit af door er nog een paar te citeren uit het demonisch gebied. Volgens de autoriteiten in dat soort zaken – de vroegchristelijke geestelijkheid – moest een contract met de duivel *zeven* alinea's tellen. Het gold voor *zeven* jaar en werd *zeven* keer getekend door de contractant; alle toverdranken, gemaakt met behulp van de vijand van de mens bestonden uit *zeven* kruiden; het lot valt op het loterijbriefje dat getrokken wordt door een *zeven*jarig kind.

Legendarische oorlogen duurden *zeven* jaar, *zeven* maanden en *zeven* dagen; en de strijdende helden telden *zeven*, *zeventig*, *zevenhonderd*, *zeven-duizend* en *zeventigduizend* in aantal. De prinsessen in de sprookjes bleven *zeven* jaar in de ban van een betovering, en de laarzen van de beroemde kat – de markies van Carabas – waren *zevenmijls*. De alouden verdeelden het menselijk lichaam in *zeven* delen; het hoofd, de borst, de maag, twee handen en twee voeten; en het leven van de mens was verdeeld in *zeven* tijdperken. Een baby begint met tanden krijgen in de *zevende* maand; een kind begint te zitten na *veertien* maanden (2 x 7); te lopen na *eenentwintig* maanden (3 x 7); te praten na *achtentwintig* maanden (4 x 7); houdt op met zuigen na *vijfendertig* maanden (5 x 7); met *veertien* jaar (2 x 7) begint hij zich eindelijk te vormen; met *eenentwintig* (3 x 7) houdt hij op met groeien. De gemiddelde lengte

van een mens, voordat de mensheid degenereerde, was *zeven* voet; vandaar de oude westerse wetten die voorschreven dat tuinmuren *zeven* voet hoog moesten zijn. De opvoeding van de jongens begon bij de Spartanen en de oude Perzen op de leeftijd van *zeven* jaar. In de christelijke religies – bij de rooms katholieken en de Grieken – wordt het kind niet verantwoordelijk gehouden voor enige misdaad tot hij *zeven* is en hij de juiste leeftijd heeft om te gaan biechten.

Als de hindoes aan hun Manoe denken en bedenken wat de oude Sastra's bevatten zullen zij ongetwijfeld de oorsprong van al deze symboliek ontdekken. Nergens heeft het getal *zeven* een zo prominente rol gespeeld als bij de oude Aryas in India. Wij hoeven maar te denken aan de *zeven* wijzen – de *Sapta-Rishis*; de *Saptas-Lokas* – de *zeven* werelden; de *Sapta-Puras* – de *zeven* heilige steden; de *Sapta-Dvipas* – de *zeven* heilige eilanden; de *Sapta-Samudras* – de *zeven* heilige zeeën; de *Sapta-Parvatas* – de *zeven* heilige bergen; de *Sapta-Arynyas* – de *zeven* woestijnen; de *Sapta-Vrikshas* – de *zeven* heilige bomen; enzovoort, om de waarschijnlijkheid van de hypothese te zien.

De Aryas leenden *nooit* iets, evenmin als de Brahmins, die daar te trots en te exclusief voor waren. Vandaar dus het mysterie en de heiligheid van het getal *zeven*.

Uit: *The Collected Writings of H.P. Blavatsky*, Vol.II, p.408;
Insight, Voorjaar 2005
Vertaling: A.M.I.